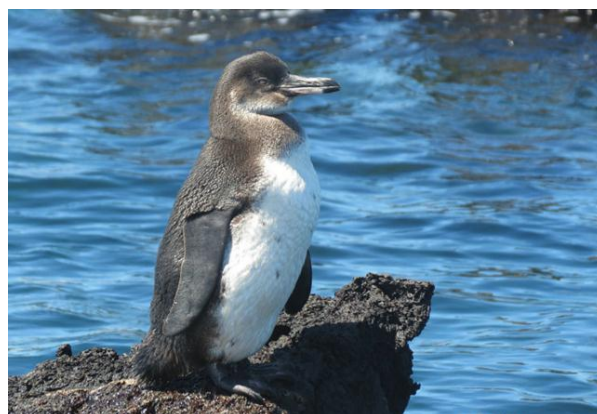

Note de călătorie

Florentin Smarandache: **Neutrosafia în Galápagos**

În mod paradoxist, există pinguini la ecuator! Atât de mici în comparație cu cei din *Antarctica...*

Numai 35 cm are *pinguinul din Galápagos* (*Sheniscus mendiculus*) și doar între 3.000-5.000 perechi există. Au provenit de pe coastele *Patagoniei* (din *Peru* și *Chile*).

*

Traiesc aici circa 50.000 de *foci cu coamă* (*zalophus californianus wollebacki*) în *Galápagos*. Masculii au haremuri de femele și pui și își păzesc teritoriul pe plajă, patrulându-l.

Când un alt mascul îi încalcă teritoriul, grohăie și se repede la el. Cine ridică botul mai sus, acela biruiește – nu se mușcă, nu se bat.

*

Cele 13 specii din *Galápagos* de *cinteze ale lui Darwin* manifestă variate grade de

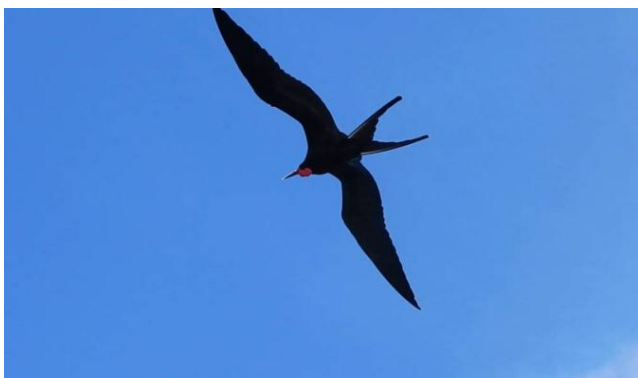
evoluție ale ciocului, având forme și dimensiuni diferite pentru fiecare specie, în scopul de a înghiți diferite tipuri de alimente: pentru spargerea semințelor tari, un cioc gros (cinteza de sol); pentru insecte, flori și cactuși, un cioc lung și subțire (alte specii de cinteză).

În afară de ciocurile lor, tipurile de cinteze sunt asemănătoare, dovadă că provin dintr-un strămoș comun.

*

Fregatele din Galápagos sunt păsări care și-au pierdut abilitatea de a-și obține hrana prin scufundare, dat fiind că penele lor nu sunt impermeabile (involuție), dar au devenit experte în zborul rapid și manevrabil prin furtul de hrană de la alte păsări, adică în hrănirea cleptoparazitică (evoluție).

*

În *Galápagos*, sunt endemice: 90% dintre speciile de reptile, 50% dintre peștii viețuind lângă maluri, 50% dintre insecte, mai puțin de 50% dintre păsări și 32% dintre plante.

Speciile endemice s-au adaptat perfect vieții din insulă, ajungând să fie diferite mult de speciile strămoșilor de pe continent din care au provenit.

De pe continentul sud-american, strămoșii acestor specii au ajuns în *Galápagos*, la circa 1.000 km depărtare, datorită vântului și curenților marini (semințele, insectele, peștii, reptilele).

Dintre mamifere, **șobolanii de orez** s-au adaptat cel mai bine condițiilor din Arhipelagul *Galápagos*.

*

Animalele care au hrană multă cresc mai mari (de pildă, **iguanele** din Insula *Isabela*, Arhipelagul *Galápagos*). Animalele care nu au prădători se înmulțesc mai repede decât cele care au prădători.

*

Funcția creează organul; dacă o parte a organismului nu este utilizată pe o perioadă lungă, aceasta se atrofiază; de pildă aripile cormoranului, nefiindu-i necesare, s-au redus, iar **cormoranul** este singura pasăre din lume care nu poate zbura.

*

După ce am observat multe animale și plante care au evoluat diferit de strămoșii lor veniți de pe continent, am consultat, reîntors la *Universitatea New Mexico* (UNM), o variată literatură științifică despre viața animalelor și plantelor, despre reproducerea acestora și despre multiplele teorii ale evoluției.

Concluzia mea generală a fost că fiecare teorie a evoluției posedă un grad de adevăr, un grad de indeterminare, și un grad de neadevăr (ca în logica neutrosifică) - depinzând de tipurile de specii, mediu înconjurător, intervale de timp, sau alți parametri.

Și toate aceste grade sunt diferite de la specie la specie, de la mediu înconjurător la mediu înconjurător, de la interval de timp la interval de timp, de la parametru la parametru.

*

Animalele și plantele (și chiar ființele umane) nu doar evoluează, dar și involuează. Unele trăsături se accentuează, altele se depreciază.

Este de asemenea de observat că adaptarea poate ține diferențiat de evoluția fizică sau funcțională a unei părți a corpului, în timp ce alte părți ale corpului pot involua, iar celelalte pot rămâne neschimbate.

În unele cazuri, distincția dintre subgrupuri ale diferitelor specii este neclară, ca în Paradoxurile Sorites din cadrul neutrosofiei: frontiera dintre <A> (unde <A> poate fi o specie, un gen, sau o familie) și <nonA> (care înseamnă ceea ce nu este <A>) este vagă, incompletă, ambiguă. Similar pentru distincția dintre o specie și o subspecie.

*

Adaptarea la un nou mediu înconjurător înseamnă dezadaptarea de mediul înconjurător anterior. Evoluție într-o direcție înseamnă involuție într-o altă direcție. Când o viețuitoare pierde într-o direcție, trebuie să câștige într-o altă direcție, în scopul de a supraviețui (pentru echilibru).

*

Se naște astfel o **Teorie Neutrosofică a Evoluției, Involuției și Indeterminării** (neutralității sau ambiguității între Evoluție și Involuție).

Dacă speciile sunt într-un stadiu de indeterminare (neclar, vag, ambiguu) față de mediul lor înconjurător, tind să se îndrepte spre o extremă: fie spre echilibru / stabilitate / optimalitate, sau spre dezechilibru / instabilitate / suboptimalitate față de mediul lor înconjurător; speciile sau se degradează, fie treptat, fie brusc, prin mutație, și pier, sau se ridică treptat sau brusc, prin mutație, către echilibru / stabilitate / optimalitate.

*

Ceea ce este curios în *Galápagos*: faptul că animalele nu se mai sinchisesc de prezența oamenilor. Treci pe lângă ele, aproape, și acestea nu fug ori zboară, ci se uită la tine: parcă pozează la fotograf!

